

Honda Praha 2012

Honda 2012 poprvé v Praze

Letošní sezona Hondy začala prvním závodem o první lednové sobotě v Praze. Přestože seriál Hondy do Prahy nedorazil poprvé, jednalo se o první závod na krásné nové technické trati, která nemá nic společného s předchozí tratí vhodnou spíš k ničení modelů než smysluplnému závodění. Po prvním roce fungování dráhy pražský "Orange Snake" (jak domácí dráhu trefně nazvali) ukázal, že umí stále nabídnout krásné svezení na pečlivě vyrobené dráze. A první letošní Honda to opět potvrdila.

Na úvod nechybělo již pravidelné pražské hromadné přivítání přítomných a tři čestná kola s hardplastikovým safety carem. Tato čestná povinnost byla tentokrát svěřena autorovi dráhy, věčně usměvavému milovníku Jägermeistera, Thomasi Tranturovi z Rakouska. Celý závod řídil Jakub Vujaklija, který se v poslední době vzhledem k dalším aktivitám ve škole i zaměstnání dráhových závodů tolik neúčastní.

Ve skupině F se sešli závodníci, kteří Hondu pravidelně nejezdí. Robert Fida ukázal, že dokáže zajíždět rovnoměrné výsledky na většině dráček a zlepšení jistě přijde s počtem odjetých závodů. Naopak u Patrika Hájka je znát omezení jeho závodnických aktivit. Skupinu vyhrál Marek Plecítý, ale nebylo by tomu tak, kdyby v předposlední jízdě nemusel do depa Pavel Kulovaný, který jasně vedl a zřejmě by jeho výkon (nebyt problémů) bohatě stačil na celkové třetí místo. Petr Sedlařík jezdil nenápadně, ale klidně, proto získal třetí místo ve skupině. O největší rozruch se však postarala dvojice J. a J. Štruncovi, kteří svedli ohromnou bitvu o čtvrté místo ve skupině. Jirka od počátku vedl, ale Kuba se postupně zlepšoval, ztrátu snižoval a v cíli Jirku porazil o jedno jediné kolo. Nutno připomenout, že Kubovo auto bylo soustavně během závodu vylepšováno a jezdec ukázal, že jakmile má k dispozici konkurenceschopný vůz, není jisté, kdo je v rodině týmovou jedničkou.

Další skupina přinesla souboje Jirky Karlíka s Milošem Hojerem, který o čtyři kola vyhrál Jirka. Jako obvykle Vlád'a Hájek opravoval, tentokrát od šesté jízdy. V D skupině ukázali mladí Mechlovci, že pravidelná účast na závodech Hondy přináší své ovoce. Skupinu vyhrál Standa a 27. místo celkově není rozhodně špatné. Druhý byl Rost'a Volný a třetí místo získal Marek Mechl se ztrátou pouhých čtyř kola na Rost'u. Skupina C byla česko-rakouská. Vyhrál Michal Pokorný před Jardou Kočím, nejlepší Rakušan Stephan Buchsbaum byl třetí. Nepatrný rozdíl byl u souboje Jardy Jaegera a Míry Býmy, kde lepší z nich získal pouhé jedno kolo v závodě navíc.

V "Béčku" Jirka Míček ztratil v úvodu vlivem velké světlosti na první černé drážce, Jarda Švanda o pouhá dvě kola prohrál souboj se stále se zlepšujícím Honzou Korcem. Nad ním skončil Chleborád, Polič, Kalhous a Viktor Mechl, který mohutně finišoval a nedal budoucímu vítězi skupiny Vaněčkovi ani vteřinu na oddech. Ve skupině A od počátku dopředu vyrazili Horký a Marek. Chvíli se jich držel Jirka Cihlář, ale ani on nebyl schopen jejich tempo vydržet celých osm jízd. Tomáš Marek vedl od počátku, ale nedokázal na Horkého najet větší náskok než pouhých pět kol. To byl také výsledný konečný rozdíl mezi nimi v cíli. Rozdílů na dalších místech ve skupině

byly podobné.

Skupina B i následně skupina A ukázaly, jak vyrovnané jsou v posledních letech závody Hondy. Pomineme-li první dva závodníky v celkovém pořadí závodu (Marek, Horký), kteří "zbytku světa" odskočili o více jak 20 kol, bylo pořadí od třetího do sedmého místa srovnáno v osmikolovém rozdílu. V jednom kole navíc dojeli jezdci na 8. a 9. místě (Flaisig, resp. Polič), 10. a 11. místě (Reček, resp. Sedlařík) a 14. a 15. místě (Hojer, resp. Chleborád). Jarda Reček možná mírně doplatil na pozdní příjezd a absenci tréninku, Honza Žemlička i Pavel Flaisig jezdili rychle, ale jejich nájezdy kol nebyly ve všech jízdách vyrovnané a Jirka Cihlář opět bohužel neudržel vlastní vysoké tempo nasazené v úvodu závodu.

Tomáš Marek vyhrál zaslouženě, byť si vítězstvím nemohl být jistý do poslední minuty závodu. Taky toho měl po závodě docela dost. Nicméně dokázal jezdit nejrychleji ze všech a nepadat, v tom je celý trik vítězů, víc není třeba.

Honda opět prokázala, že je nejoblíbenější, nejrozšířenější a nejvyrovnanější seriál dráhových modelů u nás. Účast 45 závodníků v Praze je toho důkazem.

Od Nového roku má seriál jiný design webových stránek i menší úpravy pravidel, většinou se jedná o pouhá upřesnění k lepšímu. Čemu však už delší dobu nerozumím je povinná "přejímková" světlosti 0,8 mm, když již od druhé jízdy si každý může "nabít" kola s jakýmkoliv průměrem, pokud dodrží minimum 0,4 mm. Často proto konečný výsledek mnohých ovlivní skutečnost, na jaké drážce je jezdec nucen vzhledem k celkovému pořadí startovat.

Organizátoři Hondy stále dodržují tři poháry pro trio na podiu plus hezké plakety pro tři nejlepší žáky. Závody mají spád, byť vzhledem k počtu účastníků se končí pozdě večer. Zato má člověk možnost porovnat své síly s celou řadou českých modelářských legend. Prostředí autodráhy v Praze je rozhodně nejlepší ze všech jak u nás, tak i v (minimálně blízkém) zahraničí. Dráha, depo, parkování, spaní, sprcha, bufet, hospody, kavárny a cukrárny kolem, vše bylo na jedničku.

Díky ještě jednou všem pořadatelům v Praze. Nyní na Hondu čeká delší přestávka, protože další závod přivítá až "Nováčkova" Jihlava o posledním únorovém víkendu. Pokud se sejde podobný počet závodníků, už teď je zřejmé, že to bude opět pěkný závod. Do té doby na viděnou.

Petr Vaněček